

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.59/2013/38.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2013. április 9. napján tartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az emberölés bűntette miatt **a vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Gyulai Törvényszék** 2012. november 22. napján kihirdetett **14.B.316/2011/189.** számú ítéletét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

A Gyulai Törvényszéken a bűnjelek nyilvántartási száma: BJ.I/56/2011., a 40. sorszám alatti vezetői engedély a bírósági iratok 69. sorszáma alatt van elhelyezve.

A Gyulai Törvényszék 14.B.316/2011/66/2. sorszám alatti levélre vonatkozó rendelkezést mellőzi,
a 13 darab fénykép a 14.B.316/2011/66/1. sorszám alatti levél melléklete.

A Gyulai Törvényszéken BJ.I.56/2011/6., 12., 14.-15., 18.-22., 27.-34., 37. és 98. alatti bűnjeleket a vádlottnak kiadni rendeli.

A Gyulai Törvényszék Gazdasági Hivatalánál TL.00002/2011. értékletét számon nyilvántartott női köves aranygyűrűt a bűnügyi költség biztosítására szolgáló visszatartása mellett a vádlottnak kiadni rendeli.

A vádlott az első fokú eljárás során felmerült 10.071.387.- (tízmillió-hetvenegyezer-háromszáznolcvanhét) forint bűnügyi költséget köteles megfizetni.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámítja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 179.394.- (egyszázhetvenkilencezer-háromszázkilencvennégy) bűnügyi költség megfizetésére külön felhívásra az állam javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

Az elsőfokú bíróság a vádlottat előre kitervelten és különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette miatt életfogytig tartó fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját 35 évben határozta meg. A kiszabott fegyházbüntetés tartamába beszámította a vádlott által 2010. február 9. napjától 2012. november 22. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A Gyulai Törvényszéken Bj.I/52/2011. tételszám alatt nyilvántartott 8., 9., 11. és 35. sorszám alatti bűnjeleket elkobozta, a többi bűnjel lefoglalását megszüntette és az 1-4., 16., 38., 40., 76-84. sorszám alattiakat a vádlottnak,

a 65-68. sorszám alattiakat az [1. sz. egyéb érdekelt megnevezése] egyéb érdekeltnek, a 21., 36., 64., 93-97. sorszám alattiakat [2. sz. egyéb érdekelt megnevezése] egyéb érdekeltnek kiadni,

az 5., 10., 13., 17., 23-26., 39., 41-51., 57., 58., 69-71., 75., 85-87. és 99. sorszám alattiakat megsemmisíteni,

a 7., 52-56., 59-63., 72-74., 88-92. sorszám alattiakat az iratokhoz csatolni rendelte,

a 6., 12., 14., 15., 18-20., 22., 27-34., 37., 98. sorszám alattiakat és a Gyulai Törvényszék Gazdasági Hivatalánál TL.0002/2011. szám alatt nyilvántartott női köves arany gyűrűt a vádlottat terhelő bűnügyi költség biztosítására visszatartotta.

A Gyulai Törvényszék 14.B.316/2011/66. számú határozatával lefoglalt 1., 2. és 4. sorszám alatti levelek és a hozzátartozó borítékok, valamint a 2. sorszám alatti levél lefoglalását megszüntette és a vádlottnak kiadni rendelte.

Kötelezte a vádlottat 10.040.907.- forint bűnügyi költség megfizetésére az állam részére, 5.500.- forint bűnügyi költség felől akként rendelkezett, hogy az állam terhén marad.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be a vádlott, bizonyítottság hiánya miatti felmentésért és a védő, eltérő tényállás megállapítása végett, szintén felmentésért.

A védő a fellebbezési tárgyaláson fellebbezését akként módosította, hogy elsődlegesen bizonyítottság hiányában a vádlott felmentését kérte. Másodlagosan iratellenesség okából fennálló megalapozatlanság miatt [Be. 351. § (2) bekezdés c) pontja] az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására tett indítványt. Harmadlagosan bűnösség megállapítása esetén, az előre kitervelten elkövetett minősítő körülmény mellőzése mellett, a kiszabott büntetés jelentős mértékben való enyhítését, a 99. sorszám alatti megégett pulóver darab bűnjel megsemmisítésének mellőzését és az esetleges újabb eljárás felhasználásához, a vádlottnak való kiadását indítványozta.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.39/2013/1/II. számú átiratában az első fokú ítéletet a vádlott elmeállapotára, illetve beszámítási képességére vonatkozóan, eljárási szabálysértésre visszavezethetően megalapozatlannak találta, mert az elsőfokú bíróság az **(1. sz. szakértő)** igazságügyi elmeorvos szakértő abban a kérdésben való nyilatkozatára figyelemmel, hogy a vádlottnak a cselekmény elkövetése időpontjában fennállt e olyan betegsége, mely beszámítási képességét valamilyen formában érintette vagy korlátozta volna, nem hallgatta meg az ügyben eljáró két szakértő párost, a **(2. sz. szakértő)** és a **(3. sz. szakértő)**, valamint a **(4. sz. szakértő)** és az **(5. sz. szakértő)** igazságügyi elme és orvosszakértőket. Ezért, azt indítványozta, hogy az ítéletábrla az ügyben tárgyalást tűzzön ki és rendelje el a két szakértő páros által benyújtott elmeorvos szakértői vélemény kiegészítését, hogy nyilatkozzanak, az **(1. sz. szakértő)** igazságügyi elmeorvos szakértő által elmondottakra.

A lefolytatott részbizonyítást követően a fellebbviteli főügyészség képviselője a tényállás ennek megfelelő kiegészítését és az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta, valamint a bűnösségi körülményeket észrevételezte.

A vádlott fellebbezését írásban indokolta, melyben és a fellebbezési nyilvános tárgyaláson perbeszédében, lényegében a védekezését ismételte meg. E szerint ő volt az, aki a házassági kapcsolatot fel akarta számolni férjével, a sértettel, annak italozó életmódja és több nőkapcsolata miatt. Nem terjesztette róla azt, hogy depressziós, nem volt köztük anyagi megállapodás. A sértettet nem ő gyógyszerelte, hanem azokat saját maga önszántából vette be, azért nem hívott hozzá orvost, mert a sértett határozottan tiltakozott ellene. A sértett kezét nem kötötte össze, nem szurkálta meg, nem gyújtotta fel. A vád szerinti cselekmény elkövetésére képtelen lett volna, amit a baráti körébe tartozók is bizonyítottak. Álláspontja szerint a sértett öngyilkosságát nem cáfolja az orvosszakértői vélemény sem, hiszen olyan sérülései is voltak, melyekről megállapították, hogy önkezüen is keletkezettek. Ugyanakkor, kétségtelenül nem került kizárásra egy harmadik személy szerepe sem, akivel ő a lakásban összeütközött, ahová egyébként három ajtón keresztül is be lehetett jutni. Az ablakokat is bárki kinyithatta. Kifogásolta, hogy a szakértők a halál pontos, konkrét időpontját nem tudták megállapítani. Kérte nyomatékosan figyelembe venni, hogy a sértettnek életveszéllyel járó sérülései nem voltak, és a tűzvédelmi szakértő is úgy nyilatkozott, hogy a tüzet okozó személye nem állapítható meg. A fenti körülmények az előre kiterveltség meglétét is kizárják. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az **1. sz. tanú**, a **2. sz. tanú** és a **3. sz. tanú** tanúvallomásait hagyja figyelmen kívül, a köztük fennálló peres eljárások és haragos viszony miatt, és az ő vallomásai közül azt a tanúvallomását, illetve gyanúsított vallomását, melyet sokkos állapotban, illetve úgy tett meg, hogy védő nem volt jelen.

A védő, fellebbezésének indokolásában vitatta és iratellenesnek tartotta az elsőfokú bíróságnak a sértett életvitelére, a vádlotthoz való érzelmi viszonyára, egészségi

állapotára, az altatószerek túladagolásra, a gyógyszerek hatására, a sértett cselekvő és mozgásképeségére, **(1. sz. név)-hez** fűződő érzelmi viszonyára, a vele való kapcsolattartásra, a sértett megköötözésére, megszurására, harmadik személy jelenlétének lehetőségére, a tűz okozására, a helyszínen talált DNS profilokra, a vádlott cselekmény utáni sokkos állapotára és az egyes szakértői véleményekre vonatkozó megállapításait. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem támasztotta alá kétséget kizáróan, hogy a cselekményt a vádlott követte el. A tanúvallomások, a szakvélemények és egyéb bizonyítékok nem képeznek olyan egységes, zárt logikai láncolatot, melyekből csak ezt a következtetést lehet levonni. Az előre kitervelten elkövetést azért nem találta megalapozottnak, mert álláspontja szerint nem bizonyított, az e minősítéshez szükséges tervszerű és céltudatos magatartás az elsőfokú bíróság által ilyennek minősített egyik vádlotti cselekvőséggel sem. E körülményt cáfolja az is, hogy a vádlott a pakolás, illetve takarítás ellenére olyan tárgyakat, nyomokat nem tüntetett el, melyek az ő bűnösségére engednek következtetni. A késszurások sem egy tudatos tervezett folyamatra, hanem egy hirtelen kialakult, gyorsan megfogalmazódott gondolat folytán létrejött cselekedetre utalnak. Ugyanakkor kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság enyhítő körülményként nem vette figyelembe a vádlott büntetlen előéletét és igazolt betegségét.

Az ítélet tábla a fellebbezéseket alaptalannak találta, a részbizonyítás lefolytatásra vonatkozó ügyészi indítványt osztotta.

Az első fokú ítélet tényállása eljárási szabálysértésre visszavezethetően részben felderítetlen [Be. 351. § (2) bekezdés a) pont] és ezért részben megalapozatlan, mert az elsőfokú bíróság az **(1. sz. szakértő)** igazságügyi elmeorvos szakértőnek a vádlott beszámítási képességét érintő kérdésekben való meghallgatása után nem nyilatkoztatta az elmeorvos szakértői véleményeket előterjesztő két szakértő párost, hogy az **(1. sz. szakértő)** által előterjesztettekkel egyetértenek-e. Az elmeállapotot érintő szakkérdésekben ugyanis, két szakértőt kell alkalmazni [Be. 101. § (2) bekezdés].

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozatlanságát kiküszöbölte azáltal, hogy a vádlottra vonatkozóan csatolt orvosi, illetve kórházi dokumentációt, valamint gyógyszerleírásokat és a vonatkozó tárgyalási jegyzőkönyvet megküldte nyilatkozattétel végett a két szakértő párosnak.

A vádlott és a védő a fellebbezés indokolásában és a fellebbezési nyilvános tárgyaláson bizonyítási indítványokat terjesztettek elő.

A vádlott, arra figyelemmel, hogy álláspontja szerint, az ügyben eddig eljáró szakértők tesztek elvégzése nélkül vizsgálták meg, melyek hiányában nem adható reális, valóságot fedő személyiségprofil, másik pszichológiai vagy pszichiátriai szakértő

kirendelését, vagy az Igazságügyi Megfigyelő és Elmegyógyító Intézetbe történő megfigyelésének elrendelését,
az ügy szempontjából lényeges információkra **(2. sz. név)** és **(3. sz. név)**, **4. sz. tanúval** volt kapcsolata milyenségére annak szülei, **(4. sz. név)** és **(5. sz. név)** tanúkenti kihallgatását,
az elsőfokú bírósághoz benyújtott orvosi dokumentációk alapján MR vizsgálatának elrendelését,
azon állítása bizonyítására, hogy a sértett kezeit nem kötötte össze, a helyszínen utólag talált és az elsőfokú bíróság által lefoglalt pulóverujj darab, valamint az egyik szék támláján utólag talált vérgyanús szennyeződés szakértői vizsgálatát indítványozta arra, hogy e szennyeződés kitől származik.

A védő, csatlakozott a vádlott bizonyítási indítványaihoz és kérte még **(2. sz. név)** és **(6. sz. név)** tanúkenti meghallgatását arra, hogy a [település, utca, házszám] szám alatti házba hány ajtón lehet bejutni és ezek hová, merre nyílnak, mert a rendőrség által készített helyszínrajzon az ajtók nyitási iránya fordítva szerepel mint a valóságban. Csatolta a valóságnak megfelelő helyszínrajzot és fényképeket az ajtókról, valamint a vérgyanús szennyeződéses székről.

Az ügyész, a vádlott és a védő bizonyítási indítványainak az elutasítását indítványozta.

Az ítéletábra a vádlott és a védő által indítványozott bizonyítást szükségtelennek tartotta. A vádlott másik pszichológiai, pszichiátriai szakértők kirendelésére, IMEI-ben való megfigyelésére, valamint **(2. sz. név)** és **(3. sz. név)** tanúkenti kihallgatására vonatkozó bizonyítási indítványait már az első fokú eljárásban is előterjesztette, melyeket az elsőfokú bíróság elutasított. Az erre vonatkozó indokolással az ítéletábra is egyetértett azzal a kiegészítéssel, hogy a **(4. sz. szakértő)** és az **(5. sz. szakértő)** szakértők a vádlottat pszichológus szakértővel is megvizsgáltatták, véleményük kialakításához a pszichológus szakértő véleményét is felhasználták (nyomozati iratok IV/632-641. oldal), aki a vádlott állításával szemben két, Rorschach és Szondi teszttel is vizsgálta (nyomozati iratok IV/655. oldal). A vádlott elmeállapotára vonatkozóan beszerzett két elmeorvos-szakértői vélemény teljesen egybehangzó. Megállapításaikhoz kétség nem fér, ezért további szakvélemények beszerzését, illetve a vádlott megfigyelését az ítéletábra is szükségtelennek találta.

Az elsőfokú bíróság az ügy szempontjából releváns valamennyi bizonyítékot beszerzett és értékelt, a vádlott a **4. sz. tanúval** való kapcsolatáról más személyek mellett magát a 4. sz. tanút is tanúként meghallgatta, aki erről mint érintett, nyilvánvalóan a leghitelesebb vallomást tudott tenni.

A vádlotton legutóbb 2009. évben végeztek koponya MR vizsgálatot, mely a 2005. évi vizsgálatához képest eltérő eredményt nem mutatott és a cselekmény után, 2010. február 8. napján koponya CT vizsgálatot, mely negatív eredménnyel zárult

(nyomozati iratok IV/347. oldal és első fokú 183. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvből az (1. sz. szakértő) véleménye) így, az újabb MR vizsgálat elvégzését semmi nem indokolja.

Az utólag lefoglalt pulóverujj darabbal kapcsolatban megállapítható, hogy azt a 2012. november 8. napján tartott tárgyaláson adta át a védő az elsőfokú bíróságnak azzal, hogy a nyomozók a helyszíneléskor a fürdőkádba hagyták, amiről fényképfelvételt is csatolt. Indítványozta tűzvédelmi és textilszakértővel való vizsgálatának elrendelését annak tisztázására, hogy ha a sértett kezei a tűzzónában össze voltak kötve, e ruhadarabon miért nem keletkezett égési sérülés. Az elsőfokú bíróság a védő bizonyítási indítványát elutasította, majd a kérdéses pulóverdarab lefoglalását és a bűnjelkezelő általi bevételezését rendelte el (első fokú 183. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 52-53. oldala). Azt, hogy a sértett kezei össze voltak kötve, az általa, a bejárati ajtón és a fürdőkád felett a csempén hagyott nyomok jellege is bizonyítja. A helyszíni szemle során a bejárati ajtó belső felületén csaknem azonos magasságban négy darab ujjtól és külön négy darab ujjbegytől származó véres lehúzásos felkenődést, illetve ráfogásos lenyomatot (nyomozati iratok I/469-471. oldal), a fürdőkád felett a csempén, 150-160 cm magasság között, pedig kettős, alkaros feltámasztású tenyérlenyomatot (nyomozati iratok I/481. oldal utolsó bekezdése) rögzítettek. Az ezekről készült fényképfelvételeken, de különösen a tűzvédelmi szakértő által készített 37. számú fényképen (nyomozati iratok I/727. oldal) nagyon jól látszik, hogy e helyeken két kéz együtt mozgott, amiből szintén az következik, hogy a sértett fürdőkádba kerülése előtt a kezei össze voltak kötve. Az ítéletábra álláspontja szerint az, hogy a pulóverujj darabon égési sérülések nem voltak, a sértett kezeinek összekötözését még nem zárja ki. Az összekötözéshez használt ruhadarab ugyanis, lágy szövésű, rugalmas anyagból készült, amiből az egyik kezét akár ő maga ki is húzhatta. Így, ez is lehet a magyarázata annak, hogy a pulóverujj darab nem égett meg. Ilyen körülmények között szakértői vizsgálatára nincs szükség.

Az, hogy a házba több ajtón keresztül is be lehetett jutni, a nyomozó hatóság által elkészített helyszínrajzból és helyszíni szemlejegyzőkönyvből is megállapítható (nyomozati iratok I/469. oldal: bejárati ajtó, I/491. oldal: teraszajtó és kazánház ajtaja és az ezekről készült fényképfelvételek, I/503. oldal 2. bekezdés: a helyszíni szemle felfüggesztésekor mindhárom ajtó lepecsételésre került). Az elsőfokú bíróság mindezek ismerete mellett is zárta ki, harmadik személy jelenlétét. Annak pedig, hogy az ajtók nyitási iránya tévesen került feltüntetésre, az ügy megítélése szempontjából nincs jelentősége.

A szék támláján utólag talált vérgyanús szennyeződés származása, a rendelkezésre álló nyomok és szennyeződések eredetének megállapítása mellett, szintén közömbös.

A fentiekből megállapítható, hogy a vádlott és a védő által előterjesztett bizonyítékokhoz kapcsolódóan olyan új körülmények nem merültek fel, melyek más tényállás megállapításához vezetnének. Ezért az ítéletábra a vádlott és a védő bizonyítási indítványait elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván, a kiküszöbölt eljárási szabálysértéseken túl, az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt, a felvett bizonyítás és az iratok egybehangzó adataira figyelemmel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az alábbiak szerint kiegészítette, illetve helyesbítette:

Az ügyben, a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a 2011. július 29. napján meghozott, Bkk.III.901/2011/2. számú végzésével az eljárásra illetékes Hajdú-Bihar Megyei Bíróságot és a Debreceni Ítéltáblát kizárta és az elsőfokú eljárásra a Békés Megyei Bíróságot, az esetleges másodfokú eljárásra a Szegedi Ítéltáblát jelölte ki

A vádlott asztmás megbetegedésben szenved, de ez a beszámítási képességét nem érinti.

A sértett 1978. október 7. napján született.

A sértettnél a légutakban és a gégebemenetben koromszemcsék, a tüdőben pedig korom belégzés nyomai voltak, de a füstmérgezés szintjét nem érték el (nyomozati iratok I/337. oldal és első fokú 49. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 14. oldal 3. bekezdése).

A sértett vérében 12% volt a szénmonoxid-haemoglobin koncentráció és a hasi főverőérben ennek megfelelő elváltozást találtak (nyomozati iratok I/351. és 387. oldal).

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, ezért a fenti kiegészítésekkel a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A lefolytatott részbizonyítás során a kiegészítő véleményükben a (2. sz. szakértő) és a **(3. sz. szakértő)**, valamint a (4. sz. szakértő) és az **(5. sz. szakértő)** igazságügyi elme- és orvosszakértők, az **(1. sz. szakértő)** igazságügyi elmeorvos-szakértő 2012. november 7. napján tartott tárgyaláson előterjesztett véleményével teljes mértékben egyetértettek, az eredeti alapvéleményüket ennek ismeretében is fenntartották, kiegészíteni nem kívánták.

A vádlott és a védő által bejelentett fellebbezések a bizonyítékok mérlegelését támadták. Azt sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság nem a vádlott védekezését fogadta el, melynek alapján a büntetőjogi felelősségét nem lehetne megállapítani.

Az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítást vett fel. Nagyszámú tanút hallgatott meg és a szakértők egy részét is meghallgatta. A bizonyítékokat nem önmagukban,

elszigetelten vizsgálta, hanem a Be. 78. § (3) bekezdésének megfelelően egyenként, valamint összességükben és példaértékű részletességgel értékelte. Azokat a releváns tények köré csoportosította és megindokolta, hogy melyeket fogadta el, illetve vetette el és miért.

Széleskörű bizonyítást folytatott le a sértett és a vádlott kapcsolatára, a házasság felbontására irányuló szándékuk komolyságára és mindezek után állapította meg tényként, hogy a sértett akart a házasságból komolyan kilépni, (1. sz. név)-vel tervezte jövőjét és a vádlott volt az, aki ezt nehezen viselte, érzelmileg összeomlott, ezért a sértettet érzelmileg zsarolta.

A vádlottnak a sértett öngyilkosságára hivatkozása miatt vizsgálta a sértett pszichés állapotát, az általa elszenvedett szűrt sérülések jellegét és elhelyezkedését.

A vádlott azon védekezésével kapcsolatban, hogy harmadik személy is tartózkodott a lakásban foglalkozott a helyszíni szemle, valamint a helyszínrajz adataival.

A sértett kezeinek összekötözésére vonatkozóan figyelembe vette az arra használt textília jellegét, a kötés módját, illetve a tűzvédelmi szakértő véleményét.

A sértett gyógyszerelésével kapcsolatban értékelte a helyszínen találtakat, a vádlott és a sértett gyógyszerfogyasztására a tanúvallomásokat, a gyógyszerek hatására az orvosszakértők véleményét. Kétségtelen, hogy a sértett szervezetében nem volt toxikus mennyiségű gyógyszer-koncentráció, viszont nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a halála előtti napokban a kollegáinak és szüleinek hányingerre, hányásra panaszkodott. Így nyilvánvaló, hogy a hányással a gyógyszerek egy része kiürült a szervezetéből.

A helyszín objektív adatai alapján és meggyőző érvekkel állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy nem a sértett, hanem a vádlott vitte be a kazánházból a gázolajat tartalmazó műanyag kannát a lakásba. E körben, a vádlott védekezését, mely szerint a sértett azzal ment a kazánházba, "kimegy pisilni", cáfolja az is, hogy a boncolás során a sértettnél feszülő húgyhólyagot és abban nagy mennyiségű (350 ml) vizeletet találtak (nyomozati iratok I/336-337. oldal).

Arra vonatkozóan pedig, hogy a cselekmény után a vádlott sokkos állapotban volt e, ez elsőfokú bíróság figyelembe vette a vádlottat a bűncselekmény után megvizsgáló orvosok véleményét és szintén a helyszíni körülményeket.

Az 1. sz. tanú, a 2. sz. tanú és a 3. sz. tanú tanúkenti kihallgatására az eljárási szabályok maradéktalan betartásával került sor, vallomásaik más bizonyítékokkal is egybehangzók, tartalmukkal kapcsolatban kétség nem merült fel. Ezért, a vádlott által indítványozott, a bizonyítékok köréből való kirekesztésüknek nincs törvényes alapja.

Az elsőfokú bíróság tehát, az általa beszerzett és minden részletében körültekintően megvizsgált bizonyítékok hibátlan mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a bizonyítékok olyan szoros, zárt láncolatot alkotnak, melyekből csak és kizárólag a vádlott büntetőjogi felelősségére vonható le a következtetés.

A fentiek alapján megállapított első fokú ítéleti tényállás - az ítélet tábla kiegészítéseivel - hiánytalan és megalapozott. Iratellenes tényeket nem tartalmaz, a védő által indítványozott megalapozatlanság miatti hatályon kívül helyezésre nincs ok.

A bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság feladata. Megalapozott tényállás esetén azok átértékelésére a másodfokú eljárásban nincs lehetőség, ezért a felmentésre irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból helyesen következtetett a vádlott bűnösségére.

Helyesen állapította meg, hogy a vádlott szándéka a sértett életének kioltására irányult, cselekménye következményeit kívánta, azt egyenes szándékkal követte el.

A minősítő körülményeket illetően, az előre kitervelten elkövetéssel kapcsolatban az ítélet tábla a védő álláspontját nem osztotta. E minősített eset meghatározása az elsőfokú bíróság részéről a bűncselekmény tárgyára, az elkövetési módra, az elkövető személyét jellemző körülményeire tekintettel, valamint az alanyi oldalon jelentkező motívumok és célzat alapján történt meg. Az erre vonatkozó indokolás (első fokú ítélet 44-46. oldala) számba veszi az adott cselekményre vetítve e minősítő körülmény megállapításához szükséges valamennyi feltételt, mellyel az ítélet tábla mindenben egyetértett.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor megállapította a különös kegyetlenséggel elkövetési módot is, utalva arra a töretlen bírói gyakorlatra, hogy e minősítés alá esik az élve elégetés.

A fentiekre tekintettel a vádlott cselekményének minősítése törvényes.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket túlnyomórészt helyesen állapította meg. Kétségtelen, hogy nem vette figyelembe enyhítő körülményként a vádlott büntetlen előéletét, de a súlyosabb büntettek elkövetőinek esetében, amikor a bűnre indító motívumok végletes túlsúlyára lehet következtetni, ennek alig van jelentősége (BKv 56. II/1. pontja). Ezért, az ítélet tábla a vádlott büntetlen előéletét kisebb súllyal vette figyelembe, ugyanakkor viszont, további enyhítő körülmény a vádlott betegsége és, hogy a bűncselekmény elkövetésétől hosszabb idő telt el (BKv 56. III/10. pontja).

Az enyhítő és súlyosító körülmények mérlegelésével az ítélet tábla álláspontja szerint is a büntetési célok, az emberi életet semmibe vevő, gátlástalan, emberi érzéseket teljesen nélkülöző vádlottal szemben csak életfogytig tartó szabadságvesztéssel

érhetők el. Ezért, az elsőfokú bíróság által kiszabott fegyházbüntetés arányos, lényeges enyhítése nem indokolt. A súlyosító körülmények nagy számára és nyomatékára, valamint a vádlott kimagasló társadalomra veszélyességére tekintette a feltételes szabadságra bocsáthatóság 35 évben történő megállapítása is szükséges. A közügyektől eltiltás kiszabása és tartama törvényes.

Az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező része nyilvánvaló elírás miatt tévesen tartalmazza a bűnjelek nyilvántartási számát és azt, hogy a 40. sorszám alatti vezetői engedélyt is a bűnjelkezelő kezeli. Ezért, az ítélető tábla megállapította, hogy a Gyulai Törvényszéken a bűnjelek nyilvántartási száma: Bj.I/56/2011., valamint, hogy a 40. sorszám alatti vezetői engedély a bírósági iratok 69. sorszáma alatt van elhelyezve.

A lefoglalt levelekről való rendelkezésben az 1. és 2. sorszám alatt ugyanaz a levél szerepel, ezért az ítélető tábla a Gyulai Törvényszék 14.B.316/2011/66/2. sorszám alatti levélre vonatkozó rendelkezést mellőzte és megállapította, hogy az iratokhoz csatolni rendelt 13 darab fénykép, a 14.B.316/2011/66/1. sorszám alatti levél melléklete.

A Gyulai Törvényszéken Bj.I/56/2011/6., 12., 14-15., 18-22., 27-34., 37., 98. sorszám alatti bűnjelek az ítélető tábla álláspontja szerint olyan értéket nem képviselnek, hogy a bűnügyi költség biztosítására történő visszatartásuk célszerű lenne, ugyanakkor a közöttük lévő ajtózárra és kilincsekre a szemlézett ingatlanhoz tartoznak, leszerelésükre nyomkutatás végett került sor. Ezért e bűnjeleket a vádlottnak kiadni rendelte.

A Be. 157. § (1) bekezdése szerint a **terheltnak kiadandó dogot** lehet a vele szemben megállapított bűnügyi költség biztosítására visszatartani. Ezért, az ítélető tábla a Gyulai Törvényszék Gazdasági Hivatalánál TL.00002/2011. értékletét számon nyilvántartott női köves aranygyűrűt, a bűnügyi költség biztosítására szolgáló visszatartása mellett, a vádlottnak kiadni rendelte.

Észlelte az ítélető tábla, hogy az elsőfokú bíróság a bűnügyi költség összegnek megállapításánál számítási hibát vétett, ugyanakkor a költségjegyzék 85. tétele alatt a védői díj tévesen került bevezetésre, mert az 28.507.- forint helyett, helyesen 28.107.- forint (első fokú 161. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 37. oldala) és 30.480.- forint védői díj a költségjegyzékbe nem került bevezetésre (első fokú 183. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 87. oldala). Mindezeket figyelembe véve akként rendelkezett, hogy a vádlott az első fokú eljárás során felmerült 10.071.387.- forint bűnügyi költséget köteles megfizetni.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélető tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező rész szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A kiszabott szabadságvesztésben a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján számította be a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt.

A másodfokú eljárás során a kirendelt védő irattanulmányozási és kapcsolattartási díjával, valamint a fellebbezési tárgyaláson felmerült védői díjával összesen 179.394.- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére a vádlottat a Be. 381. § (1) bekezdésére figyelemmel a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

Szeged, 2013. április 9.

Dr. Harangozó Attila s.k.
a tanács elnöke

Dr. Nikula Valéria s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.III.59/2013/38. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 14.B.316/2011/189. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2013. április 9.

Dr. Harangozó Attila s.k.
a tanács elnöke